

நாயக்கர் சிற்பங்கள்
வீருநகர்மாவட்ட

க. இலக்குமிநாராயணன்

விநதுநகர் மாவட்ட நாயக்கர் சிற்றங்கள்

க. இசக்துமிழநாராயணன்,
காப்பாட்சியர், கல்விப்பிரிவு,
அரசு அலுவலகாட்சியகம், சென்னை - 600 008.

பொதுப்பிரிவு புதுவலைசை தொகுப்பு, 16 வன் 2, 2001

வெளிப்பிடு:
முனைவர் ரா. கண்ணன், இ.ஆ.ய.
ஆணையர்,
அரசு அலுவலகாட்சியகம்,
சென்னை - 600 008.

முதற்பதிப்பு 2001

- © ஆனையர்,
அருங்காட்சியக இயக்ககம்,
அரசு அருங்காட்சியகம்
சென்னை - 600 008.

விலை ரூ.52.00

அச்சிட்டோர்:
சென்னை அரசுத் தொழிற் கூட்டுறவு சங்கம்,
118, பெரிய தெரு,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை - 600 005.
தொலை பேசி: 844 6287

முன்னவர் டி. கண்ணன், மொழிபெயர்ப்பு.

அங்க அருங்காட்சியகம்,
சென்னை - 600 008.

முன்னுரை

அருங்காட்சியகத் துறை தனது 20 ஆவது மாவட்ட அருங்காட்சியகத்தை 10-03-2001 அன்று விருதுநகரில் அமைத்துப் பொதுமக்களுக்கு அளித்தது. விருதுநகர் மாவட்டச் சிறப்பியல்புகளை விளக்கவும் மாவட்ட மக்களுக்குக் கல்விப்பயன்கள் அளிக்கவும் இம் மாவட்ட அருங்காட்சியகம் தொடங்கப்பட்டது. அருங்காட்சியகத் தொடக்க விழாவின் ஒரு பகுதியாக விருதுநகர் மாவட்டத்திலுள்ள சிற்பச் செல்வங்களை விளக்கும் இச் சிறுநூல் வெளியிடப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டின் கலை வரலாறு பல்லவர் காலத் (கி.பி. 600-850) தொட்டு நல்ல கலைப்பண்புத் சான்றுகளோடு விளங்குகிறது. மகேந்திரவர்ம பல்லவனால் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட சூடவளரக் கோயில் கட்டடக் கலை, தொடர்ந்து 13 நூற்றாண்டுகளில் நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற்றது. கலை வரலாற்று அறிஞர்கள் ஆண்ட மன்னர் மரபுகளின் பெயரில் தமிழகக் கலை வரலாற்றுக் காலத்தை பல்லவர் காலம் (கி.பி. 600-850), முற்காலச் சோழர் காலம் (கி.பி. 850-1100), பிற்காலச் சோழர் காலம் (கி.பி. 1100-1350), விசயநகர காலம் (கி.பி. 1350-1600) எனப் பிரிப்பார்கள். கி.பி. 1600-க்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை திருவண்ணாமலை, திருவரங்கம், மதுரை, திருநெல்வேலி, திருவிடைமருதூர், செஞ்சி, வேலூர் போன்ற இடங்களில் பல நல்ல கோயில் கட்டமைப்புகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விசயநகரப்

பேரரசின் பிரதிநிதிகளைக் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி செய்த செஞ்சி, தஞ்சை, மதுரை நாயக்கர்கள் கட்டுவித்த கோயில்களும் மண்டபங்களும் வீரபுருஷக் கணபதியின் தருத்த வணர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன. இதனை நாயக்கர் பாணி எனக் கூறலாம். இந்த நாயக்கர் பாணியில் விருதுநகர் மாவட்டத்தில் அமைத்த சிற்பங்களைப்பற்றி இவ் வரங்காட்சியக் கல்விப் பிரிவுக் காப்பாட்சியர், திரு. க. இலக்குமீநாராயணன் இந் நூலை எழுதியுள்ளார்.

இந்தியக்கலை, தமிழ்நாட்டுக் கோயில் கட்டிடக் கலை, சிற்பக்கலை என்பவை பற்றிய சுருக்கமான விளக்கங்களுடன் விருதுநகர் மாவட்டக் கோயில் சிற்பங்களை இந் நூல் விவரிக்கிறது. நாயக்கர் கலைப் பாணியின் சிறப்புக் கூறுகளையும் ஆசிரியர் இந் நூலில் விளக்கியுள்ளார். அழகான வண்ணப்படங்களும் நூலின் வண்பை மேம்படுத்துகின்றன. இந் நூல் தமிழகக் கலை வரலாற்றில் ஆர்வமுள்ளோருக்குப் பெரிதும் பயன்படும்.

குறிஞ்சினன்

சென்னை - 600 006
20-03-2001

முனைவர் நா. கன்னன் இ.ஆ.ப.
அருங்காட்சியகப்பலின் ஆணையர்

விடுதலை நாளில் தாயக்கி சிற்றங்கள்

இந்தியாவின் பண்பாட்டு வரலாற்றில் விசயநகரப் பேரரசின் பங்களிப்பு மிகப் பெரியது. பெருமதமானது நீண்டதெதிர்காலமாகத் தென்னிந்தியாவில் நிலவிவந்த பண்பாடு அதன் பாரம்பரியச் சொகுசுமைய இழந்து சிதைந்துவிடுவோ எனத் துச்சம் பரவிய நெருக்கடியான காலக்கட்டத்தில் தனிமைபிக்கையைய வளர்த்த பெருமை விசயநகரப் பேரரசிற்கு உரியது. கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தென்னிந்தியப் பேரரசுகளாக இருந்த சோழர், பாண்டியர், ஓய்சளர், காசியர் மரபுகள் அவற்றின் நீண்டகால அரசியல் போராட்டங்களாலும் சிற்றரசுகளின் கிளர்ச்சிகளாலும் களைப்படைந்திருந்தன. அத்தினையில் வடக்கிலிருந்து அடுத்தடுத்தது வந்த முகலிம் படைபெரிப்புக்கு அனை ஈடுகொடுக்க முடியாமல் இற்று விழுந்தன. உருவழிபாட்டில் நம்பிக்கையற்ற முகலிம் படைபெரிப்பாளர்கள் இங்கிருந்த இந்துக் கோயில்களை வழிபாட்டு இடங்களாகக் கருதாமல் செல்வச் சூனியாக்கும் இடங்களாகக் கண்டு அவற்றைக் கொள்ளையடுத்துச் செல்ல முற்படுத்தினதாகச் சொல்லப்படன. அதன் விளைவாக, இந்துக்களிடையே தங்கள் சமயம் காக்க ஒன்றுதிரை வேண்டுமென்கிற உணர்வு தோன்றி வளர்ந்தது. இந்த உணர்வின் வெளிப்பாடாக கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் விசய நகர அரசு தெக்கணத்தின் மையப்பகுதியான அம்பியில் தொடங்கப்பட்டது. இம் அரசு விசயத்தில் தென்னிந்தியா முழுமைக்குமாக விரிவடைந்து பேரரசாகியது. இதன் விளைவாகத் தென்னிந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் வழங்கிய வட்டார வழக்குகளை உள்ளடக்கி ஒரு பொதுமையான தென்னிந்தியப் படைப்பெரிப்புத் தோன்றி வளரடைந்தது. அந்த உணர்வில் பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறைகளும் கலைவடிவங்களும் புத்தாக்கம் பெற்று விழுடன் வெளிப்பட்டன.

விசயநகரத்தாரின் தந்தை அரசன்

கி.பி. 1311-ல் தில்லி சுல்தான் அலாவுதின் கில்ஜியின் தளபத்தன் மாலிக்கபாபரின் தெற்கு தோக்கிய படைபெரிப்புத் தென்னாட்டில் பெரும் கலவரத்தை ஏற்படுத்தியது. அதனைத் தொடர்ந்து 1314-ஆம் 1323-ஆம் நடந்த முகலிம் படைபெரிப்புகள்

புயல்வேகச் சேதங்களை ஏற்படுத்தின. 1323-ல் திகழ்ந்த உலூக்காவின் தென்னகப் படைபெரும்பில் விளைவாக மதுரை, தில்லி கல்தான் அரசின் ஒரு மாநிலமாயிற்று. இத்தகைய சூழலில் அரிகர் புகர் என்ற இரு உட்குழப்புகள் வித்தியாரண்யர் என்ற சூழலியின் நல்லாசிபுடன் கிபி. 1336-ல் அம்பியைத் தளையதற்காக வந்து உருவாக்கிய விசயநகர அரசு, சுமார் நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு தென்னிந்திய வரலாற்றில் உத்தூசுத்தி தோன்றி இயங்க வகைசெய்தது. இவ் வரசை முறையாக சங்கம, சாளுவ, தாலுவ, அரவிடு என்ற நான்கு மரபுகளைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் ஆண்டனர்.

1323-ல் மதுரையைக் கைப்பற்றிய உலூக்காவின் (முகமுது பின் துக்கன்) தன் படைத்தலைவர்களில் ஒருவரான ஜலாவதின் அலிசன் என்பவனை மதுரையில் ஆளுதற்கு நியமித்துத் தில்லி திரும்பினான். இவ்வாறு மதுரையில் தொடங்கிய முகலிம் ஆட்சி 1570-ல் விசயநகர அரசின் குமார கம்பண்ணன், நசிநுதின் தமரகாண்டர் என்ற கடைசிச் சுல்தானைக் கொன்று பெற்ற சென்றிபுடன் (அன்ற நூற்றாண்டு கால) மதுரை சுல்தான்கள் ஆட்சி முடிந்தது. விசயநகரப் பேரரசின் மேலாண்மை தமிழ்நாட்டில் பகுத்தது. எனினும் மதுரைப் பகுதியைப் பொறுத்தவரைக்கும் மேலும் ஒரு நூற்றாண்டு காலத்திற்கு பாண்டிய மரபினரின் ஒருங்கிய செல்வாக்கு மதுரையிலும், அதன் தெற்குப் பகுதிகளிலும் நிலவிவந்தது.

குமரகம்பண்ணனின் தமிழ்நாட்டுப் படைபெரும்பைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டின் வடக்குப் பகுதிகள் விசயநகர அரசின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டன. செஞ்சி ஓர் ஆளுநரின் கையமாயிற்று. கோபண்ணன் என்பவர் செஞ்சியின் ஆளுதற்கு அளித்தப்பட்டார். இதனைத் தொடர்ந்து பின்னணில் செஞ்சி நாயக்கர் மரபு தோன்றியது. 16ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தாலுவ மரபினர் தெற்குநாட்டின் விசயநகரப் பேரரசின் கைவகையும் முன் எப்போதும் நின்றுத அளவில் விரிவடையத் தொடங்கின. அதிலும் பேரரசர் கிருட்டிண தேவராயர் (1509-30) ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதும் விசயநகரப் பேரரசின் பெற்காலமும் தொடங்கியது எனலாம்.

தமிழகத்தின் நாயக்கர் அரசுகள்

கிருட்டிண தேவராயரின் ஆட்சிக் காலத்தின் கடைப்பகுதியில் கோரசிற்றாட்டம் ஆளுநர் ஆட்சி மதுரையில் ஏற்பட்டது. விசுவநாத நாயக்கர் (1529-64) மதுரை ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து மதுரை நாயக்கர் மரபு உருவாகியது. மதுரை நாயக்க அரசர்கள் தமிழகத்தின் பெரும்பகுதியை, திருச்சியிலிருந்து தெற்கே குமரிமுனைவரையுள்ள பகுதிகளைத் தமதாட்சிப் பரப்பாக நிலைநாட்டிக் கொண்டதில் முயன்று செயல்பட்டனர். விசுவநாத நாயக்கரும் அவருக்குடைய ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற முதலாம் கிருட்டிணப் நாயக்கர் (1564-72) வீரபுரநாயக்கர் (1572-95) இரண்டாம் விசுவநாதர் (1595-1601) போன்றவர்களும் கிளர்ச்சிகள் செய்து கொண்டிருந்த திருநெல்வேலி, தென்காசிக் குறுநிலத் தலைவர்களைச் சமாளித்து, பாளையப்பட்டு முற்றையை ஏற்படுத்தி மதுரை நாயக்கராட்சியை வலிமைப்படுத்தினர். பாளையப்பட்டுமுற்றையை வகுத்துச் செயல்படுத்தியதில் அரியநாத முதலியார் என்பவருக்குப் பெரும்பங்குண்டு. இவர் விசுவநாத நாயக்கர் காலத்திலிருந்து நாயக்கராட்சிக்கு மத்தியிரதாஸிபராகவிருந்து சேவை செய்தவர். மதுரை நாயக்கர் மரபில் மிகப் பெரும்புறைய ஈட்டியவர்களாகத் திருமலை நாயக்கரும் (1623-59) இரானிமங்கம்மாளும் விளங்குகின்றனர். இவர்களின் திருப்பணிகள் நாயக்கர் கடைப்படைப்புகளில் சிறுத்தவைகளாகத் தோற்றுவித்தன.

கிருஷ்ணதேவராயரை அடுத்து விசயநகரப் பேரரசராக வந்த அக்கராயர் (1530-42) தமது சகலை சேவப்பரைத் தஞ்சைப் பகுதிகளுக்கு ஆளுநராக நியமித்ததைத் தொடர்ந்து தஞ்சை நாயக்கர் மரபு தோன்றியது. தஞ்சையும் அதனை ஒட்டிய காவிரிப் பாசனப் பகுதிகளிலும் இவர்களது கடைப்படைப்புகள் படைக்கப்பட்டன. தும்பிபோணம் என்று குறிக்கப்படும் குடந்தை இவர்களது இரண்டாவது கேடுகராக விளங்கியது.

மதுரை, தஞ்சை மையங்களுடன் ஏற்கெனவே, குமார கம்பண்ணனின் தமிழகப் படைப்பெடுப்பை அடுத்து விசயநகரப் பேரரசின் நேரடி ஆளுகைக்குட்பட்ட தமிழ்நாட்டின் வடபகுதிகளில் ஒன்றான செஞ்சியிலும் ஒரு நாயக்க மரபு கிருட்டிண தேவராயர்

காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்போது கிருட்டிணம் நாயக்கர் செஞ்சியின் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து செஞ்சிநாயக்கர் மரபு தோன்றியது. இன்னொரு கிருட்டிண தேவராயர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மதுரை, தஞ்சை மற்றும் செஞ்சி நாயக்க மன்னர்கள் 16, 17 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டின் கடை வளர்ச்சிக்குப் பேராதரவு அளித்தனர். விசயநகரப் பேரரசின் பிழங்காதையப் பேரரசர்களுளில் இந்த நாயக்க அரசர்களை அறிமையடல் விளங்கின. குறிப்பாக 1565-ல் நடைபெற்ற முடிவீக்க தலைக்கிடைப்புப் போரில் விசயநகரப் படை முறிபடிக்கப்பட்டு, வெற்றி பெற்ற பாமினி சுல்தான்களின் படைவீரனால் விசயநகர் எரியூட்டி அழித்ததற்குப்பிறகு பேரரசின் அறிமுக படிப்படியாகக் குறைப நாயக்க மன்னர்களின் ஆதிக்கம் வடியது.

இராமநாதபுரம் சேதுபதிகள்

மதுரை நாயக்கர் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளில் ஒன்றாக இராமாயண நிவந்தனோடு தொடர்புடைய இராமேசுவரம் இருந்தது. காசிக்கிணையான புனித நீரூடல் கையமாக விளங்கும் இராமேசுவரத்தில் இராமனைக் கொன்ற பாலத்தை இராமர் இங்கே சிவனை வழிபட்டு மீட்கவேக் கொண்டார் என்ற புராணச் செய்தியால் ஈர்க்கப்பட்டு இந்தியாவின் பலபகுதிகளிலிருந்து புனித நீரூடலுக்கு வரும் பயணிகளின் வசதிகளையும் பாதுகாப்பையும் கவனித்துக் கொள்ளும் பணியைச் சேதுபதி குடும்பம் ஒன்று தொன்றுதொட்டு செய்து வந்தது. 16ஆம் நூற்றாண்டில் இக் குடும்பம் வளிக் இன்றி அன்றுப் போகதால் பொறுப்பான காவல்பணிப்பீடுகள் இன்றி இராமநாதபுரப் பகுதிகள் கள்ள்களுக்கும் கொள்ளையர்களுக்கும் வேட்டைக்காடாகியது. புனித நீரூடலுக்கு வருவேன் இவர்களின் தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகி அல்லலடை போந்தது. இத் துணைமையச் சரிசெய்ய, மதுரை நாயக்க மன்னர் முத்து கிருட்டிணம் நாயக்கர் (1601-09) பண்டைய சேதுபதி குடும்பத்திற்கு உதவான சமையக்கத் தேவரை 1604-ல் இராமேசுவரம் பகுதியின் காவலராக நியமித்தார். இதன் விளைவாக இராமநாதபுரம் சேதுபதி மரபு தோன்றியது.

சேதுபதி மன்னர்களும், நாயக்கர்களைப் போலவே நல்ல படை கோயில் திருப்பணிகள் செய்து இராமநாதபுரத்தில் கோயில்

கலை வளாரசிக்குப் பெருத்தொண்டாற்றியுள்ளனர். குறிப்பாக இராமேசுவரம் திருக்கோயிலில் அணகன் படைத்திருக்கும் சாதனை உலகப்புகழ் பெற்றதாகும். சோழபதி மன்னர்களில் பெரும் புகழும் வலிமைபடம் பெற்று விளங்கியவர் கிழவன் சோழபதி என்று அழைக்கப்பட்ட இராமநாதத்தேவர். இவர் காலத்தில் கௌரவிக்ஷப்பட்ட உடையத் தேவரின் வாரீசாக வந்த சசிவண்ணத் தேவர் கிழவன் சோழபதியின் அமக்கிழத்தியின் மகன ஒருவனை மணந்துகொண்டவர். இராமநாதபுரம் - தஞ்சைப் போரில் சிறுப்பாகச் செயல்பட்டவர் எனவே சோழபதி மன்னர் கட்டைத் தேவர் (1728-34) இராமநாதபுரம் நாட்டை ஸ்தல பகுதிகளாகப் பிரித்து மூன்று பகுதிகளைத் தமது நாடாக வைத்துக் கொண்டு எஞ்சிய இருபகுதிகளைச் சிவகங்கை நாடாக சசிவண்ணத் தேவருக்கு அளித்தார்.

விருதுநகர் மாவட்டம்:

இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு 1985, மார்ச்சு 15-ல் அமைக்கப்பட்ட தற்போதைய விருதுநகர் மாவட்டத்தில் பகுதிகள் இராமநாதபுரம் சோழபதி அரசின் பகுதியாக இருந்தன. இப் பகுதி பாண்டியர், நாயக்கர், சோழபதி மன்னர்கள் என மூன்று மரபு மன்னர்களாலும் கனவையடைப்புகள் படைக்கப்பட்ட பகுதியாகும். குறிப்பாக நாயக்கர் பாணி சிறப்பு படைப்புகள் இம் மாவட்டத்தில் பரவலாக வீரவிடக்கிடந்து, அவற்றைத் தொகுத்து திரုပ်டுத்திப் பதிவு செய்வதன் மூலம் தமிழகக் கலை வரலாற்றில் சேர்க்கப்பட வேண்டிய படைப்புகளைச் சேர்க்கலாம்.

விருது நகர் மாவட்டத்தில் நாயக்கர் பாணிக் சிற்பவேலைப்பாடு மிக்க திருக்கோயில்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகக் கீழ்க்கண்ட திருக்கோயில்கள் விளங்குகின்றன.

1. திருச்சுழி திருமேனி நாதர் திருக்கோயில், திருச்சுழி, அரப்புக்கேட்டை வட்டம்.
2. ஆண்டாள் மற்றும் வடபத்திரசாமி திருக்கோயில், திருவிடைபுத்தூர், திருவிடைபுத்தூர் வட்டம்.
3. மடவண்ணாகம் வைத்தியநாதசுவாமி திருக்கோயில், மடவண்ணாகம், திருவிடைபுத்தூர் மாவட்டம்.
4. இராசபாளையம் மயூரநாத சுவாமி திருக்கோயில்

இத்தியக் கலைகள்

இத்தியப் பாரம்பரியக் கலைகள் பெரும்பாலும் சமயம் சார்ந்தவையாகவும், உட்கூறுகளுடன் இணைந்தவையாகவும், சமுதாய வாழ்க்கை முறைகளாகவும் விளங்கி வந்திருக்கின்றன. இசைக்கலை, நடனக்கலை, கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, கவரோவியம், கதை வேலை, கடுமண்பொய்கை என்ப பல்வேறு கலைகளும் கோயிலைச் சார்ந்து வளம்பெற்றன. கடந்த ஐயாபதிரம் ஆண்டுகளுக்கான இத்தியக் கலைகளின் வரலாற்றில் சமயச் சார்பும், உட்கூறுத் தொடர்பும், சமுதாயக் கூட்டும் அடிப்படைக் கூறுகளாக விளங்குவதைத் தெளிவாகக் காணலாம். சீத்து சமயவளிகளில் கிடைத்த தலப்த தெய்வ உருவச் சுதிரண்பொக்கைகள், புகழ்மிக்க அணுந்தா ஒலிப்புகள், வல்லோரர் சிற்பங்கள், அகராவதி - நாகரீகக் களையங்களின் சிற்பப் பலகைகள், பல்லவரின் தூண்கள் கோயில்கள், சோழர்களின் புஷ்பபெற்ற படிமங்கள் - என அனைத்தும் சமயம் சார்ந்தவையாக, வழிபாட்டுச் உட்கூறுகளுடன் இணைந்தவையாக இருப்பதை உணரலாம். இத்திய சமுதாய வரலாற்றிலும் பணிபாட்டு வணர்ச்சியிலும் வழிபாடும் அதன் நிமித்தம் உட்ப்பட்ட கோயில்களும் அடிப்படை அம்சங்களாக விளங்குகின்றன கோயில்கள் கூட்டுவதும், கோயில் திருப்பணிகளை முன்னின்று செய்வதும், சமுதாய அங்கீகரிப்பிற்கும், சமுதாய மதிப்பைப் பெறுவதற்கும் ஆன வழிமுறைகளாக விளங்கியதை, விளக்கி வருவதைச் சமுதாயவியல் பாணவ கூட்டும். ஆனால் கலையியல் நோக்கில் காணும்பொது இத்தியக் கலைகளின் பொதித்துள்ள வேறு நல்ல கூறுகளும் புலனாகும். இத்தியக் கலைகள் வாழ்க்கையை இனிமையாக அனுபவிப்பதைப் போற்றுகின்றன. வாழ்க்கை எதிர்மறையாக நோக்குவதைத் தவிர்த்துகின்றன. தீரணம், ஒழுங்கை வலியுறுத்துகின்றன. மறைபொருள்களையும் சூறியீடுகளையும் இலக்கங்களின் விளக்கங்களுக்கும் பயன் படுத்துகின்றன. மரபின் வழியே மரபைமீறும் கதத்திரத்தை அனுமதிக்கின்றன. இத்தியக் கலைகளின் இந்தப் பொதுப் பண்புகள் பாரம்பரியச் சிற்பக் கலைக்கும் பொருத்தும்.

சிற்பக்கலை

சிற்பக்கலை இந்தியாவில் கட்டடக்கலையின் ஒரு கூறுகளாகிய வளர்ந்திருக்கிறது. அதனைக் கட்டடக்கலையின் அங்கமாகிய என்றும், வீரவாகை என்றும் கூடக் கூறலாம். வேளில் கருவறையில் வைத்து வழிபடுவதற்காக உருவாக்கப்படும் சினைகளைத் தவிர்ப் பிற வேளில் சிற்பங்கள் அனைத்தும் கட்டடத்தை அல்லது கட்டுமானத்தை அங்கீகரிப்பதற்காகவும் ஆத்துடன் குறிப்பிட்ட செய்திகளைத் தெரிவிப்பதற்கும் உணர்த்தவும் செய்யப்பட்டவை எனலாம். அலோகர் கால சாகுசிஸ்தூபியில், தோரணவாயில் மட்டும் சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டு அழகுபடுத்தப்பட்டது. பரிசுத் ஸ்தூபியில் தோரணவாயில்களுடன் கல்வேலிப் பருதிகளிலும் சிற்பங்கள் இடம் பிடித்தன. அமராவதி, நாகர்கனகொண்டா ஸ்தூபிகளில் முழுமையாகச் சிற்பங்கள் எண்ணப் பருதிகளிலும் அமைக்கப்பட்டன. இந்த வளர்ச்சியில் இரு தேவைகளுக்கு எடுகொடுக்கப்பட்டுள்ளதை உணரலாம். சாகுசி ஸ்தூபியின் தோரண வாயில்களில் சிற்பங்கள் அழகுணர்வைத் தூண்டப் பயன்படுத்தப்பட்டன. கண்பார்வைக்கு தொண்ணான இடத்தில் உள்ள சிற்பங்கள் ஒரு ஒட்டுமொத்த உணர்வை உருவாக்க உதவுவதுமொல், காட்சிக்களைத்தெளிவாகக் கண்டறிய உதவா. அமராவதி ஸ்தூபியின் சிற்பப் பலகைகள் அலங்கரிப்போடு புத்தரின் ஜாதகக் கதைகள், மற்றும் பௌத்த நெறிகளைத் தெரிவிக்க வேண்டிய பார்வை எளிதாக்கப்படும் இடங்களில் பதிக்கப்பட்டன. அழகுணர்விற்கும், செய்தியை அறிவிப்பதற்கும் என இரு நோக்கங்களுக்காகச் சிற்பங்கள் செய்யப்பட்டன.

கல், மரம், தத்தம் ஆகியவற்றில் இந்தியச் சிற்பிகள் சிற்பக்கலை பொதுவின் களிமண்ணில் வளன்தும், உலோகத்தில் வளர்தும் சினைகள் வடித்தனர். கண்ணாம்புக்கலையைமுன் பதமாகக் கூடிய கதைபிலும் உருவங்களைச் செய்தனர். மரத்திலும் தத்தத்திலும், கடுமன் பொம்மைகளாகவும், கதை உருவங்களாகவும் பண்டைய கலைஞர்கள் படைத்த கலைஞர்கள் காலப்போக்கில் இயற்றலையின் தொடர்ந்த செயல்பாடுகளில் விளையில் ஆரியக் கூடியவை அல்லாறு அனை பெருமளவில் ஆழிக்கப்படுகின்றதால் மேற்படி பொருள்களில் செய்த சிற்பங்கள் கற்சிற்பங்கள் கிடைக்கும் அளவிற்குப் பெருமளவில் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

சிற்பங்கள் முப்பரிமாணத்தில் அமைக்கப்படுபவை. நீளம், அகலம் என்ற இரு பரிமாணங்களுடன் வரையப்படும், ஓவியங்களை விடக் கடுகுலாக ஆழம் என்பதையும் பெற்றவை சிற்பங்கள். ஆறுதலின் களைய வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் சிற்பங்களை முழுச்சிற்பம் (Round), புடைபத் சிற்பம் (Base-relief) என இரு பெரும் வகைகளாக பிரிக்கலாம். முன்பக்கம், பின்பக்கம், ஊட்பக்கம், இடப்பக்கம் என எண்ணப் பக்கங்களிலும் செதுக்கி அமைக்கப்படும் சிற்பங்களை முழுச்சிற்பம் என்பர். கோயில் கருவறைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ள தெய்வத்திருவுருவங்கள், சாலைகளின் சத்திப்பதளில் மேடை அமைத்து அதன்மீது அமைக்கப்படும் சிற்பங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் முழுச் சிற்பங்களாகவே இருக்கும். சினைகளை எய்திவந்து பார்த்தாலும், எதுகக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் இவற்றின் சிற்ப வேளைவாடுகளை நாம் காணமுடியும். ஆதலால் தான் இவை முழுச் சிற்பங்கள் எனப்பட்டன. மாறாக ஒரு தளத்தின் மீது செதுக்கப்படும் சிற்பத்தின் பின்பக்கம் தளத்துடன் இணைந்தவையாக இருக்க, முன் பக்கமும், பக்கவாட்டுப் பகுதிகளும் ஈட்டும் புடைபத் செதுக்கப்படும் சிற்பம் புடைபத் சிற்பம் எனப்பட்டது. இங்ஙனம் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் அவற்றின் தளத்திலிருந்து புடைத்தெழுந்து காட்சி தருவதால் அனை புடைபத் சிற்பங்கள் எனப்பட்டன. புடைபத் சிற்பங்களின் ஆழம் சிறுபிழின் எண்ணத்திற்கேற்பக் குறைந்தும் கூடியும் அமைபனாம். தளத்தின் விளிம்பிற்கு தாழ்ந்து உள்ளிட்டத்தில் உருவங்கள் செதுக்கப்படுவதுமுண்டு. தளத்திற்கு மேலே புடைத்துக்கொண்டு உருவங்கள் புட்படும் வகையில் செதுக்குவதுமுண்டு. இத்தியச் சிற்பி தான் எடுத்துக் கொண்ட பணிகேற்பமும், தனது எண்ண ஓட்டத்திற்கின்கேற்பும் இந்த உத்திகளைப் பயன்படுத்திப் புடைத்த கணை ஷடங்கனி பல நமது கோயில் கட்டளம்புதளில் உள்ளன.

தற்போது நமக்குக் கிடைக்கின்ற சான்றுப்பொருள்கள் பெரும்பாலும் இத்தியச் சிற்பக்கலை, கட்டடக் கலையின் ஒரு பகுதியாக வளர்ந்தவற்றையே அதிகமாகக் காட்டுகின்றன. அவற்றிலும் அரண்மனை, கோட்டை, கொத்தளங்கள் என்பவற்றைவிடக் கோயில் கட்டடங்களின் பகுதிகள் என்ற வகையிலேயே அனை அதிகமாக உள்ளன. இத்தனைய சிற்பங்களின் கருப்பொருள்களும்,

வெளிப்படுத்தும் செய்திகளாகவும், புரண இதிகாசத் தொல்கதைகள் உள்ளன. அவற்றுடன் சிற்பங்கள் செய்யப்பட்ட பகுதியின் வட்டார வழக்குகள், அந்தக் காலத்தில் வேளாங்குடி நின்ற கருத்திரோட்டங்கள், சிற்பியின் பட்டறிவு மற்றும் ஆளுமை ஆவியனை சிற்பங்களின் உருவாக்கத்தைத் தீர்மானித்தன.

தமிழகச் சிற்பங்கள்:

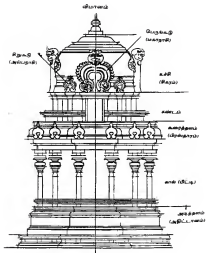
சங்க இலக்கியங்களிலும், சிலம்பு, மணிமேகலை போன்ற சங்கம் மருவிய காலத்துக் காப்பியங்களிலும் தமிழகத்தில் செழித்த சிற்பக் கலைபற்றிய குறிப்புகள் நிறைய உள்ளன. கோட்டை, அரண்மனை, கோயில் என எல்லாக் கட்டிடங்களின் நுழைவாயில்களிலும், நிலைப்படியின் உத்தரக்கட்டையில், நிவளங்கும் இராமனைகள் சூழ, தாமரையில் இடைவழி வீற்றிருக்கும் காட்சி, சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கூறும் குறிப்புகள் பல சங்க இலக்கியங்களில் உள்ளன. கிடைத்துள்ள தொல்லியல் சான்றுகள், தமிழ்நாட்டில் கோயில் களங்களில் புடைப்புச் சிற்பங்கள் அமைக்கும் பாங்கு பல்லவர்கள் காலத்திலேயே இருந்தது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. மகேந்திரவர்மன் அமைத்த குடவறைக் கோயில்கள் பல்லவரின் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும் எனியற் காவலர்கள் சிற்பங்கள் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். மாமல்லபுரத்தில் உள்ள மகிபாகரமத்தினி மற்றும் ஸாகர் குடவறை மண்டபங்களில் கருவறைக்கு வெளியே இடைக்கட்டுப் பகுதியின் கவர்களில், புரணக் காட்சிகள் புடைப்புச் சிற்பங்களாகப் படைக்கப்பட்டிருப்பதும் கருத்தத்தக்கவை.

மாமல்லபுரம் கடற்களையில் அமைந்துள்ள பஞ்சபாண்டிணி இரதங்கள் என அழைக்கப்படும் ஐந்து ஒற்றைக்கல் கோயில்களை, கோயில்களின் பல்வேறு ஷடவனம்பு வகைகளைக் காட்டும் தீர்த்தவெளி அரங்ககாட்சியகம் என்று கூறுவதுண்டு. அவற்றுள் அர்ச்சனை இரதம் என்று அழைக்கப்படுவது நமக்கு முக்கியமானதாகும். கோயில் கருவறையின் வெளிப்புக்கச் சுவர்களில் மாடங்களையும் சிற்பங்களையும் அமைத்து அழகுபடுத்தும் முயற்சியை அச்சுண்டு இரதத்தில் முதன்முறையாகக் காண்கின்றோம். இங்கே கருவறை வெளிப்புக்கச் சுவரின் நடுப்பகுதியில் மூடம்

அமைத்து அதனுள் சிவ ஷடங்கம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மாடத்தில் இரு புறங்களிலும் மாடத்துச் சிற்பத்தை நோக்கியவாறு அரச தம்பதியினர் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வராக மண்டபத்திலும் அரச தம்பதியினர் உருவங்கள் உள்ளன என்றாலும், இங்கே அவை அமைந்துள்ள இடவிசேடம் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த வகைச் சிற்புகள் சித்திரீப்பில் வளர்ச்சியாக, கருவறைச் சுவரின் வெளிப்புறத்தில் மாடங்கள் அமைத்து அன்றுதான் பரிவாரதேவதைகளின் உருவங்களை அமைக்கும் முறை பல்லவர்கள் காலத்தில் உருவாகி முற்காலச் சோழர்கள் காலத்தில் வலுப்பெற்றது. இவை தேவக்கோட்டங்கள் எனக் குறிக்கப்பட்டன.

பல்லவர்களின் 'வரூச்சியுடன் தவிழ்ந்தாடல்' தழைத்த பக்தி இயக்க வளர்ச்சியின் விளைவாகப் பெருகிய கெயில் வழிபாட்டு முறைகளுக்கேற்பக் கோயில் கட்டிட அமைப்புகளும் விரிவாக்கப்பட்டன. வழிபாட்டிற்கு உரிய தெய்வத் திருவுருங்களைக் கொண்டிருக்கும் கருவறை, அதற்கு முன்பாக, வழிபடுவோர் திரும்ப இடமான இடைக்கட்டு (அத்தமண்டபம்) பகுதி ஆகியவை கோயிலின் அடிப்படையான குறைந்தபட்ச இருக்கட்டப்பகுதிகளாகும். கருவறையின் மேற்கரைப் பகுதி கிடைமட்டமாக அமைக்காமல் சாய்ந்துவைத்த U ஷடங்கம், சதுரம், செவ்வகம், வட்டம், நீள்வட்டம், அறுகோணம் எங்கோணம் வடிவங்களில் ஒன்றில் மேலெழும்பிய வகையில் அமைக்கப்பட்டது. இதனை விமானம் என்பர். இந்த அண்டப் பகுதியுடன் கருவறையையும் சேர்த்து முழுப்பகுதியைக் குறிக்கவும் விமானம் என்ற சொல் பயன்படுவதுண்டு. அத்தகைய விமானத்தில் கட்டுமானத்தை, அடித்தளம் (அதிட்டானம்) கனம் (பாதம், பீடம்), கூரைத்தளம் (பிரெஸ்தாரம்), உச்சி (சிகரம்) என்ற நான்கு பெரும் பிரிவுகளைக் பிரிக்கலாம். அடித்தளமும் கூரைத் தளமும் பட்டை, தாமரை, முத்துப் போன்ற அலங்கரிப்புச் செதுக்குகளுக்கும், அவையும் உச்சியும் உருவச் சிற்பங்களுக்கும் ஏற்ற இடங்களாயின. இடைக்கட்டு தட்டுக் கூரையுடன் மண்டபமாக அமைக்கப்படும் போது அதில் உள்ள தூண்கள் செதுக்கு சிற்பங்களுக்கு ஏற்ற இடமாயின.

தேவமாடம் (தேவகோட்டம்)

பம்பலம்

முற்காவலோழி

விதலை கோழி

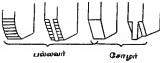

விசுவலி

தாவலி

பேர்திசை

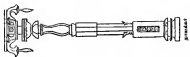
பிறகாலசெருகு

விசயதகர்

தாயக்கர்

product

design 2

design 3

design 4

விமானத்தில் உச்சி உயரமாக வளர்ச்சியுற்றபோது கற் சிற்பங்களுடன் கைதச் சிற்பங்களும் அதில் இடம்பெற்றன. கருவறையினின்று எழுந்த உச்சிப் பகுதி (விமானம்) இடைக்காலச் சோழர்கள் காலத்தில் மிகப் பெரிதாக வளர்ச்சியுற்றது சோழர்களின் ஒடுக்கத் திசையில் கருவறையினை கட்டப்படுவது போல, நுழைவாயிலின் மீது உயரமாகக் கோபுரம் கட்டும் பாங்கைப் பாண்டியர்கள் வளர்த்தனர். பாண்டியனுபயித்து எழுச்சிப் பெற்ற விசயநகரப் பேரரசு காலத்தில் கோபுரங்களை விமானங்களையிட உயரமாக அமைக்கும் போக்குப் பெறுவது விரிவுபடுத்தப்பட்ட கோயில் கட்டணுமையால் கருவறை, இடைக்கட்டு, நுழைவாயில் (முகமண்டபம்) மண்டபம், பெருமண்டபம் (மகாமண்டபம்), அம்மன் கருவறை, பம்பிடம், கொடிமாம், நத்தி, கருட பீடம், அம்மன் சன்னதி போன்றவை இடம்பெற்றன. இவற்றை உள்ளடக்கிச் சுற்றுமதிலும் எழுப்பப்பட்டது. கோயில் மதிலுக்குள்ளே சுவாமி திருக்கல்யாணத்திற்கென்றும், இசை மற்றும் நடன நிகழ்ச்சிகளுக்காகவும், ஊஞ்சலாட்டிற்கென்றும் குன்றையே கவிபாண மண்டபம், நடன மண்டபம், ஊஞ்சல் மண்டபம் என மண்டபங்கள் கட்டப்பட்டன. இந்த மண்டபங்களின் தூண்களும் சிற்பிகளின் கைவண்ணத்தை காட்டும் பொருளிகளாயின. பல்லவர்கள் (கி.பி. 600-850) காலத்திலிருந்து விசயநகரப் பேரரசு காலம் (சுமார் 1600) வரை வளர்ச்சியுற்ற தென்னிந்தியக் கோயில் கட்டடக் கலையின் திருவகளைத் தெரிவிக்கும் ஏதுக்களைக் கோயில் மண்டபங்களில் உள்ள தூண்களின் அமைப்பு வகைகளில் காணலாம்.

பல்லவர் காலம் முதல் விசயநகர காலம் வரை வளர்ச்சியுற்ற கோயில் கட்டடப்பகுதிகளில் தேவக்கோட்டம் (Niche) , கூடு (குளிகு), தூண் (Pillar) ஆகியவை காலநிரலாக அலர்நிலை வடிவங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை அறியப் பெரிதும் உதவுகின்றன. பல்லவர் காலத்தே தேவக்கோட்டங்களின் உச்சிவளைவு மகத்தேவரான வடிவில் அமைந்த திருவாசி போன்று அமைக்கும் போக்குச் சோழர் காலத் தேவக் கோட்டங்களில் சற்று மாறுகிறது. முதலாளிகளின் வாயிலிருந்து கிளைத்தெழும் கெழையாகப் பட்டிந்து பின்னலிட்ட திருவாசியாகிறது. பிற்காலச் சோழர்களின் தேவக்கோட்டங்களில் இறுதவரைச் சித்திரிப்பு உச்சி வளைவு மாட (பஞ்சரம்) வடிவில்

அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தூபரேயில் கோஷ்ட பஞ்சரம் என்ற குதிர்ப்பிடுவன் இத்தகைய இரு கோஷ்ட பஞ்சரங்களுக்கு இடையில் சூ.மா.ம் (சூம்புபஞ்சரம்) அமைத்துக் கோயில் கான்களின் வெறுமையைப் போக்கி அழகுபடுத்தும் பங்கு விசயநாத காலக் கோயில்களின் மீளிக்கிறது. சூ.ததிரிசுத்து விளைத்தெழும் தூணின் உச்சியில் சாலை வடிவம் அமைத்துக் சூ.மா.ம் சித்திரிக்கப்படுகிறது. அமராவதி எந்தூபி சிற்பங்களில் இந்தியச் சிற்பிகள் சித்திரித்துக்கூட்டும் பூசித்தெழும் கொடித்தளிக்களுடன் கூடிய மங்கனஞ்சூ.ததின் தொடர்ச்சியாக இதனைக் கருதலாம்.

பல்லவர் காலத் தூண்களில் வளர்ச்சியுற்ற தூண்களாகச் சிங்கத் தூண்கள் விளங்குகின்றன. அமர்ந்த நிலையிலும், பாபும் நிலையிலும் சிங்கங்களுக்கும் யானிகளுக்கும் சித்திரித்த தூண்கள் பல்லவர்கள் காலத்து மரமல்லவ் மற்றும் காலூசிக் கோயில்களில் காணலாம். சோழர் காலத்தில் சிங்கத் தூண்கள் அமைக்கும் போக்கு அருகிப்பது. தூணின் பகுதிகளில் ஒன்றான போதனை வடிவம் இக்காலத்தில் ஒரு மாறுதலைக் கண்டது. பல்லவர் காலப் போதனைகள் வளைவாக சித்திரிக்கப்பட்டன. இவை சோழர் காலத்தின் தொடக்கத்தில் சாய்கோணமாக முனைவெட்டி அமைக்கப்பட்டன.

தமிழகச் சிற்பக்கலையும் இந்தியச் சிற்பக்கலை போன்று, கோயில் கட்டடக் கலையில் ஒரு கூறுகளும், அலங்காரவிரிவாகவும் வளர்ந்திருக்கிறது. தமிழகக் கலை வரலாற்றைப் பார்க்கையில் இது தெளிவாகப் புலனாகும். தமிழ்தூட்டுக் கோயில் கட்டடக்கலை வரலாற்றுக் காலத்தைத் தூபரேயில் பல்லவர் காலம் (கி.பி. 600-850), முற்காலச் சோழர் காலம் (கி.பி. 850-1100), பிற்காலச் சோழர் காலம் (கி.பி. 1100-1350), விசயநாத காலம் (கி.பி. 1350-1600), புதிய காலம் (கி.பி. 1600-க்கு மேல்) என ஐந்து காலங்களாகப் பிரிப்பார். திரு. எஸ்.ஆர். பாஸ்கப்பிரமணியம், சோழர்களின் கோயில்களை ஆய்வு செய்து, சோழர் காலத்தை மட்டும் முற்காலச் சோழர்காலம் (கி.பி. 850-985), இடைக்காலச் சோழர்காலம் (கி.பி. 985-1070), பிற்காலச் சோழர்காலம் (கி.பி. 1070-1350) என மூன்று பிரிவுகளைப் பிரிப்பார். சோழர் காலத்தை அக்காலத்தில் நிகழ்ந்த பெரும் அளவில் ஆன கலைப்படைப்புகளின் அடிப்படையில்

முன்னாகப் பிரித்தனதுப் போல விசயநகரக் காலத்தையும் அதைத் தொடர்ந்து இங்கலம் வரையறும் உள்ள காலப்பகுதியையும் சேர்ந்து பொத்தக் காலத்தை விசயநகர காலம் (கி.பி. 1350-1600) நாயக்கர் காலம் (கி.பி. 1600-1750), பிற்காலம் (கி.பி. 1750-1950) என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். இவற்றுள் நாயக்கர் காலம் என்ற பிரிவு, அக்காலத்தில் அதாவது 17, 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டு நாயக்க மன்னர்கள் செய்த பலகட்டுமானப்பணிகளும் கோயில் திருப்பணிகளும், அதனால் உருவான பெருவாரியான கலைப்படைப்புகளும் புலப்படுத்தும் தனித்தன்மைகளின்மீது செறிவோடு செம்மந்து நிற்கும். விசயநகரக் கலை தமிழ்நாட்டு வட்டார வழக்குகளை உள்ளவாங்கி உறுவடி உருவாக்கிய கலை நாயக்கர் காலக் கலை எனலாம் இதில் தென்னிந்தியப் பண்பாட்டின் பொதுமையும் தமிழ்நாட்டின் தனித்தன்மைகளும் சரியான அளவில் கலந்து வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

நாயக்கர் சிற்பக்கலை

விசயநகர அரசின் அதிகாரம் தமிழ்நாட்டிற்குள் பரவியபோது இங்கே ஏற்கெனவே சோழர்களும் பாண்டியர்களும் வளர்த்திருந்த கோயில் கட்டடக் கலையின் கட்டுமான அமைப்புகளையும் சிற்ப உத்தரிகளையும் உள்ளவாங்கித் தென்னிந்தியா முழுமைக்கும் செலுத்தக் விசயநகரப் பாணி உருவாகியது. கி.மு. 12 ஆண்டுகளாகிய தமிழ்நாட்டு வருகையைத் (கி.பி. 1512) தொடர்ந்து இங்கே கோயில் கலைகள் மீண்டும் புதுவேகம் பெற்றன. தமிழ்நாட்டுக் குறுநில மன்னர்களின் கப்பல்தொகைகளைத் திவுசெய்த பேரரசர் தமிழ்நாட்டில் உள்ள கோயில்களுக்கு சென்று வழிபட்டு, பஸ்திரூபணிகளும் நடத்த வகைசெய்தன, திருவண்ணாமலை, திருவரங்கம் உள்ளிட்ட தமிழ்நாட்டின் முக்கியக் கோயில் எல்லாம் பேரரசரின் வருகையால் செழுமையடைந்தன. பாலையில்கள் புதுப்பித்தும், புதுப்பகுதிகளைச் சேர்த்தும் மேம்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறு கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் விசயநகரப் பேரரசின் தேரடிக் கணவியில் தொடங்கிய கோயில் திருப்பணிகள், கி.பி. 17 மற்றும் 18ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் இருபதுகளில் தமிழ்நாட்டு நாயக்க மன்னர்களால் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டன. இந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்த கலைப்பணிகளும் உத்தரிகளும் நாயக்கர் கலாநாயகப் பெற்றோரிடத்து

விசயநகர வரலாற்றின் முதல் இருதூற ஆண்டுகள் கோயில் சென்னாக்கு ஒவ்விய நிலையில உருவான விசயநகரப் பாளையின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியாக, தனித்துவமுற்றதரீய சில வட்டாரப் பண்டிதனை இணைத்துக் கொண்டதாக நாயக்கர் பணி உருவாகியது.

நாயக்கர் காலத்தில் சிற்பங்கள் கல், கதை, தத்தம், மரம் மற்றும் உலோகத்திலும் உருளக்கப்பட்டன தேவர் சிற்பங்களும், அரண்மனை அலங்காரப்பகுதிகளும் மரத்தில் செய்யப்பட்டன. கோயில் விமானங்களிலும் கோபுரங்களிலும் கதை உருவங்கள் சுவை கருத்துகளால் அமைக்கப்பட்டன. தஞ்சை அரண்மனையிலும், மதுரை நாயக்கர்களாலிலும் கதை வேலை மிகச் சிறப்பாக இடம் பெற்று, தஞ்சை மற்றும் மதுரை நாயக்க மன்னர்கள் காலத்தில் செழித்திருந்த தத்தர் சிற்பவேலைபாட்டுதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுகளாக, திருவரங்கம் கோயில் அலங்காட்சியகத்தில் பல தத்தர் சிற்பங்கள் உள்ளன. மன்னர்களின் காதலாட்ட நிலைகளை சித்திரிக்கும் பல சிறிய தத்தர் சிற்பங்களும், இத்தகைய காட்சிகளையுடைய தத்த சிப்புகளும் சில ஐரோப்பிய அலங்காட்சியகங்களின் சேகரிப்புகளில் உள்ளன. கோயில் வாயிலின் மேலே எழுப்பப்பட்ட உயரமான கோபுரங்களைச் சுதையுருவங்களால் அழகுபடுத்தி அவற்றைச் சித்திரகோபுரங்கள் என்று அழைத்தனர்.

கற்சிற்பங்களைப் பொறுத்தமாட்டில் அனை மண்டபச் சிற்பங்களாகவும் தூண்சிற்பங்களாகவும் நாயக்கர் காலத்தில் வளர்ந்து உச்சநிலையை எய்தின எனலாம். கோயில் கட்டுமானத்தில் மண்டபங்களும் தூண்களும் பெரும் தலையம் செலுத்தி இக்காலத்தில் கட்டப்பட்டன. பண்ணக்காலம்நொட்டு நாயக்கர் காலம்வரை தேவான்றி வளர்ந்த பல்வேறு தூண் உருவ அமைப்புகளும் இக்காலத்தில் பல இடங்களிலும் மீள்புனவ போன்ற பயன்படுத்திக் கட்டப்பட்டன. பல்லவர் காலத்தில் உருவாகிய வளைந்த போதினையுடன் கூடிய குழல்வடிவக் காவோடு அமைந்த தூண், சதுரத்தோடும் பட்டககுறுதும் படைக்கப்பட்டன. சோழர் காலத்தில் குழல்வடிவம், சதுரம், அறுபட்டை, எண்பட்டைகளுடன் கூடிய தூண்களுடன் கலந்து ஏற்படுத்தப்பட்டன. தாமரை, பரங்க போன்ற பகுதிகளும் சோழர் காலத் தூண்களில் இடம்பெற்றன. மண்டபத்தூண்களின் விசுவான கட்டமைப்பு நாயக்கர் காலச் சிற்பங்களின் ஒரு சிறப்புக் கூறு

கண்ணம். விசயநகர காலமவரை தூண் சிற்பங்கள் பெரும்பாலும் புனட்ச சிற்பங்களாக தூணின் சதுரங்களிலும் அறுகோண, எண்கோணப்பட்டனகளிலும் செதுக்கப்பட்டுவந்தன. ஆனால் நாயக்கர் காலத்தில் தூணிலிருந்து முழுமையாக வெளிப்படும் விட்டதரட்ட முழுச் சிற்பங்களாக அவை வளர்ச்சியற்றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தூணின் போதிகைக்கு மேல் உத்திரம் பறிக்கும் இடத்திலும் வளர்ச்சியற்ற நிலையை விசயநகர காலத்துத் தூண் அமைப்புகளில் காணலாம். தூணின் ஒரு பகுதியில் மலர் போதிகை (புஷ்பபோதிகை) இருக்க, மறுபகுதியில் அந்த மலர்ப்போதிகை மட்டத்தில் மேலாகச் சிங்கம், கொடிவளை, மலர் போதிகை என மேலும் மூன்று மட்டங்கள் அமைந்து அதன்மீது உத்திரத்தை பறித்துள்ளதைப் பல நாயக்கர் காலக் கோயில் சதுரானைகளில் (Corrals) காணலாம். தூணின் அடிச்சதுரத்திற்கும் மலர் போதிகைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி (கால்) பல தூண்களின் தொகுப்பாக, சிலதூண்களில் அமைக்கப்பட்டன. வீரர்கள் சவாரி செய்யும் போது குதிரைகளைப் பாயும் நிலையில், இப் பகுதியில் சித்திரித்த சில மண்டபத் தூண்களும் அமைக்கப்பட்டன. காஞ்சியூர் ஐதராஸ் கோயில் கல்யாண மண்டபத்தில் (கி.பி 16-ஆம் நூற்றாண்டு) இத்தகைய தூண்களைக் காணலாம். இங்கே தூணின் கால் உறுப்பு பகுதியின் நான்கு பக்கங்களில் நடு இருபக்கங்களில் போன்ற அளிந்த பாயும் குதிரை சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கீழ்ப் பகுதியிலும் மேற் பகுதியிலும் வெவ்வேறு சிற்பத் தொகுதிகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தூணின் ஒருபகுதியில் உள்ள பாயும் குதிரை அதற்கு மேலே சித்திரித்துள்ள சிற்பத் தொகுதியின் வெளிக்கோட்டிற்கு வெளியே செல்லாமல் உள்ளடங்கியே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திருவரங்கம் அரங்கநாதர் கோயில் வளாகம் சேஷாய் மண்டபத்தில் (கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டு) உள்ள புஷ்ப மிக்க குதிரை மண்டபத்தில் பாயும் குதிரையின் அளவு அதிகரித்திருப்பதுடன், அதற்கு மேலும் கீழும் உள்ள சிற்பத் தொகுதிகள் உள்ளடங்கி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குதிரைக்குப் பதினாசு சிங்கங்களும், யானைகளும் பாயும் நிலையில் சித்திரிக்கப்பட்ட தூண்களும் இக்காலத்தில் படைக்கப்பட்டன. அவற்றின் வாயிலிருந்து கொடிகள் கிளைத்துத்

தொங்கும் வகையில் அவை அமைக்கப்பட்டன. அந்தக் கொடியையுறியிப் பிணைத்திருக்கும் துதிக்கையுடன் யானை உருவங்களும் கீழே சித்திரிக்கப்பட்டன. இவ்வகைச் சிற்பங்கள் உயிரினங்களின் எங்கிலித் தொடர்சியை வெளிப்படுத்துவது போல தானம், தாவர உணவு உட்கொள்ளும் யானை, யானையை பாய்ந்து கொள்ளும் சிங்கம் அல்லது யானையின் உருவம் ஆகியவற்றைக் கொடிச்சுதங்களின் வளைவு நெளிவுகளோடு அமைத்துள்ள மிகையான சித்திரிப்புகளும் இப் பாணியில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாக இருக்கின்றன.

ஆட்சித்தலைவர்கள் அல்லது நிறுப்பனிகளைச் சேர்ந்த பெருமகன்களின் உருவர் சிலைகளை அவர்களது துணைவியர் மகவனுடன் தூண்சிற்பங்களாக அமைக்கும் போக்கும் நாயக்கர் காலத்தில் இருந்தது. பர்வன் காவத்தொட்டி இந்த வழக்கு தென்னாட்டில் இருந்துவந்திருக்கிறது. சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கௌதம புத்திரசாதகர்களின் உருவச்சிலைக்குப் பிறகு மாமல்லை ஆதினாகக் குடவரைக் கோயிலில் பர்வன் மனைகள் சீம்மலிணு (கி.பி. 575-600) முதலாம் மகேந்திரவர்மன் (கி.பி. 600-625) ஆகியோர் அவர்களது துணைவியர்களுடன் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். சதகரிணியின் சிற்பம் ஒரு முழுமையான சிற்பம். ஆனால் பர்வன் மனைகளின் சிற்பங்கள் சுவரில் ஷத்த புடைப்புச் சிற்பங்கள். இதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்பட்ட கல்உருவர் சிற்பங்கள் (Portrait Stone Sculptures) பெரும்பாலும் சுவரில் புடைப்புச் சிற்பங்களாகவே அமைக்கப்பட்டிருந்தன. உலோகத்தில் வளக்கப்பட்ட உருவங்களே முழுச்சிற்பங்களாக வளக்கப்பட்டன. விசயநகரக் காலத்தில் சுவரில் புடைப்பாக உருவர் சிற்பங்கள் அமைக்கும் போக்குமாறித் தூணுடன் இணைத்ததினையில் முக்கால் பகுதி, தூணிலிருந்து வெளிப்படுவது போல உருவர் சிற்பங்களை அமைக்கும் வழக்கு நாயக்கர் காலத்தில் பெருகியது.

கோடர்கள் காவத்தில் இராமாயணக் காட்சிகளைச் சிற்பங்களாகவும் சிறு சிற்பங்களாகவும் கோயில் கட்டமைப்பின் அடித்தளப்பகுதிகளில் (அதிட்டான்பகுதிகள்) நடனப் பெண்கள் மற்றும் இசைக்கருவிகளை வளர்ப்பவர்கள் ஆகியோரின்

உருவங்களோடு சித்திரிக்கப்பட்டன. விசயநகர காலத்தில் மகாபாரதத்தில் கதாபாத்திரங்களைப் பெரிய அளவிலேயே சித்திரிக்கும் போக்குத் தொடங்கியது. நாயக்கர் கோயில்களில், மண்டபத்துறைகளிலும், நடைவழி மண்டபத்துறைகளிலும் மகாபாரத நாயக்களின் உருவங்களைச் சித்திரிக்கும் போக்கு ஒரு பொதுமை நெறியாயிற்று குறிப்பாகக் கண்ணனையும் அருங்கண்ணனையும் எதிரெதிர்த் தூண்களில் சித்திரித்துக் காட்டுவதைப் பல நாயக்கர் கால மண்டபத்துறைகளிலும் காணலாம். நாயக்கர் காலத்தில் தொடங்கிய இந்த வழக்கு அக்காலத்திற்குப் பிறகும் ஒரு நூற்றாண்டுக் காலம்வரை தமிழ்நாட்டில் பின்பற்றப்பட்டு வந்ததை சேதுபதி மன்னர்கள், புதுக்கோட்டைத் தொண்டையன்கள் மற்றும் அவர்களின் சமகாலத்துக் குறுநிலக்கிழவர்களும் பாண்டையன்களாகவும் கட்டிய கோயில்களில் காணலாம்.

விமானம் புதுடாமிருகமும் மற்றும் இரு மகாபாரத நாயக்களாக நாயக்கர் காலத்துறைகளில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இது விசயநகர காலத்தில் மகாபாரதம் பெற்ற பெரும் செல்வாக்கின் வெளிப்பாடு எனலாம். விசயநகர அரசிற்கு, மகாபாரதத் தலைவன் தருமராசன், தன்னைப் பேராசனாகப் பறைசாற்றிக் கொள்ள நடத்திய இராசசூய யாகமும் அது தொடர்பாக நிஷித்த செயல்களும் ஏற்பட்டதற்காகவே இருத்தன. விசயநகர காலத்தில் தோன்றிய இருதிக் கருத்தோட்டம் விமான-புதுடாமிருகம் இன்னனைய நாயக்கர் காலத் தூண்களில் சிற்பங்களாக வடிவமைக்க வழி அமைத்தது.

இரதிமணிமதன் இன்னையும் பிச்சாடனர், மோகினிநுதனப்பதம், நாயக்கர் காலத் தூண் சிற்பங்களில் இடம்பெறும் மற்ற முக்கிய உருவங்களாகக் காதல் தெய்வங்களான இரதிமணிமதன் சித்திரீடும், பிச்சாடனர் - மோகினி உருவமையும் காதல் கனவனையும்க் காமா கனவனையும்க் சிற்பிகள் வடிவத்துக் காட்ட வனக்கச் செய்தன. சிற்பிகள் காட்டுப்பாடின்றிச் சுதந்திரமாகச் செயல்படவும் அவை அனுமதித்தன. பிச்சாடனர் - மோகினி சித்திரியு சோழர் காலத்திலேயே ஏற்பட்டுவிட்டது என்றாலும், நாயக்கர் காலத்துப் பண்டையன்களில் அவ்வப் புதிய பரிணாமங்களைக் காண்டன சோழர் காலத்தில் பிச்சாடனரும் அளவழகில் தலைமறைந்த துறவியர்களின் தூண்களிலும்

உணர்வுகளை கோலத்தில் படைக்கப்பட்டன. அவர்கள் தம் நிலையில் இருந்து பெரிதும் கீழிறங்கிய நிலையில் சித்திரிக்கப்படவில்லை. நாயக்கர் சிற்பங்களில் இந்த எண்ணத்தோடு கீழிய நிலையில் தூறியங்களை மோலின் உருவத்துடன் கூட்டும் போக்கு நிலையானது பல நாயக்கர் தூண் சிற்பங்களில் காணலாம்.

விசயநகர மக்கள் கொண்டாடிய வசந்த உற்சவங்கள் இரதி-மன்மதன் உருக்களைப் படைக்கும் போக்கிற்கு வழிவிட்டது எனலாம். சிலம்பிலேயே காமன் என்னும் மன்மதனின் வழிபாடு பற்றிய பேசப்பட்டுள்ளது என்றாலும், வடமொழி இலக்கிய வழக்குகளைப் பெருணரியாக எடுத்துக்கொண்ட கன்னடெனாக்கு இலக்கியங்களின் தாக்கத்தால் இச் சினைகள் நாயக்கர் காலத்தில் வடிவமைக்கும் சூழல் ஏற்பட்டது எனலாம்.

விருதுகள் காண்ட நாயக்கர் சிற்பங்கள்

விருதுகள் மாண்டத்தில் உள்ள கோயில்களில் பல நல்ல நாயக்கர் காலச் சிற்பங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில நாயக்கர் கலைப்பணிகளுக்கு எடுத்துக் காட்டி விளக்கத்தக்க தரமும் தேர்ச்சியும் பெற்றவை. நாயக்கர் கலைப்பணியைப் பின் பற்றிய படைக்கப்பட்டிருக்கும் சிற்பங்கள் நிறைந்த கோயில்களில் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகக் கீழ்க்கண்ட கோயில்களைக் கூறலாம்.

1. அருப்புக்கோட்டை மாண்டம் திருக்கூடிக் கிராமத்தில் உள்ள திருமெனீநாதகவளி திருக்கோயில்
2. இராசமன்னையத்தில் உள்ள அய்யநாதகவளி திருக்கோயில்.
3. திருவிஸ்வீசுதன் தாச்சியர் திருக்கோயில் மற்றும் அதனுடன் இணைந்திருக்கும் வடபஞ்சாயன் திருக்கோயில்
4. திருவிஸ்வீசுதனார் அடுத்த மடவர் வளாகத்தில் உள்ள அவத்தியநாதகவளி திருக்கோயில்.

மேற்கண்ட கோயில்களுடன் மதுரை-அருப்புக்கோட்டைப் பெருந்து வழித்தடத்தை ஒட்டி, காரியாட்டிக்கரையில் பாப்பணம் என்ற கிராமத்தில் காணப்படும், சிதைந்துபோன ஒரு கோயிலின் எஞ்சிய பகுதியாக நிற்றும் ஸ்ரீமண்டபத்தையும் சேர்த்துக்

கொள்ளவேண்டும் இவ விடயங்களில் காணப்படும் சிற்பங்கள் நாயக்க காலப்பாணியின் பல்வேறு கூறுகளைத் தம்முள் கொண்டுள்ளன நாயக்க அரசின் தளபைமை எமயமான மதுரைக்கு மிக அருகிலேயே அமைந்திருக்கும் விருதுநகர் மாவட்டப் பகுதியில் மதுரையின் வழக்குகள் பல போற்றிப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன இம் மாவட்டத்தில் உள்ள பல சிற்பத் தொகுதிகள் தெரிவிக்கின்றன

எள்ளம் சிதம்பகம்

மட்டணம் கிராமத்தின் தொடக்கப் பகுதியில், ஊர்க் குளத்திற்கு தெற்கே, பாறைக்கு அப்பால், ஒரு திறந்தவெளிப் பகுதியில் சிலவும் சிதைந்து போன நிலையில் ஒரு திருக்கோயிலின் சில எஞ்சிய பகுதிகள் உள்ளன கிழக்கு கோக்கி அமைக்கப்பட்டிருந்த இக் கோயில் கருவறை, பரிவாரத்தேவதைகளின் கோயில்கள் ஏல்லாம் சிதிலமடைந்துவிட்டன கோயிலுக்கு எதிர்ப்புறத்திலுள்ள முகமண்டபம் மட்டும் தற்போது அடையாளம் காணும் வகையில் இருக்கிறது.

முகமண்டபம் எட்டுத் தூண்களுடன், விசயநகர நாயக்க பாணியின் அலங்காரங்களுடன் கூடிய கொடுங்குடிப் பகுதியுடன் இருக்கிறது முனிவர்கையிலும் மீன் வர்கையிலும் வர்கைக்கு நான்கு எனத் தூண்கள் உள்ளன, முன் வர்கையில் உள்ள நான்கு தூண்களில் எமயப்பகுதியில் உள்ள இரு தூண்களே சிலவும் குறிப்பிடத் தக்கவை இத் தூண்கள் அணிவெட்டித் தூண்களாக அவை முனிவர்களின் உருவங்களோடு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு கோக்கிய கருவறையில் உள்ள இறைவனைக் கைகாப்பிக் கும்பிடும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இத் தூண் சிற்பங்களின் மேத்திப் பார்த்து பதவசமடைவதற்குரியவை. வடக்குப் பக்கத் தூணில் புலிக்கால் முனிவரும் (விபாகரபாதர்) தெற்குப் பக்கத்தில் பாம்புக்கால் முனிவரும் (பதஞ்சலி) என்புற ஷட்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

நடராசர் சன்னதியில், நடராசரது நடனத்தை கண்டு மகிழும் இராகங்களான புலிக்கால் மற்றும் பாம்புக்கால் முனிவர்களைச் சித்தரிக்கும் சிற்பங்கள் மதுரை நாயக்கர் காலத்தில் திருப்பணிகள் நடைபெற்று கோயில்கள் பரவற்றில் காணப்படுகின்றன திருக்கழித் திருமேனிநாதர் கோயில் நடராசர் சன்னதியில் நடராசர் உருவம் உயர்ந்த கற்சிற்பமாக ஷட்க்கப்பட்டுள்ளது அதனுடன் நடராசர்

நடவத்தைக் காணும் இரு முனிவர்கள் உருமும் முழுச் சிற்பங்களாக அங்கே வடிந்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. மதுரை ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் நடுவே உள்ள நூராச் மேடையைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ள அணிமொட்டுகளில் தூண்களின் இரண்டில் நூராசை வணங்கும் நிலையில் இவ்விரு முனிவர்களது உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சுமார் மூன்றடி உயரத்தில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும் இச் சிற்பங்களைப் பின்பற்றி இன்றைய அணிமணி ஆடைகளுடன் பாப்பனத்தில் முனிவர் சிற்பங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. பாப்பனம் முகமண்டபத்தில் உள்ள முனிவர் உருவங்கள் அளவிலும் அடிவிலும் சிறந்து விளங்குகின்றன. இவ்விரு இடங்களிலும் உள்ள சிலைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் வளப்பிலும் வேண்டாமட்டிலும் பாப்பனம் முனிவர்கள் விஞ்சி நிற்கிறார்கள். நாயக்கர் காலத்துச் சிறந்த சிற்பப் படைப்புகளில் சேர்க்கத்தக்க சிற்பங்கள் இவை.

இரு முனிவர்களும் நல்ல செவ்வகமான அழகாரிகள் உடுத்தும் ஆடை அணங்காங்களுடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். சில இடங்களில் ஒளிவங்கனாகவும் மரச் சிற்பங்களாகவும் காணும் இம்முனிவர் உருவங்கள் இடுப்பிற்குக் கீழே வேங்கையின் காலமையையும், பாம்பின் வால் பகுதியையும் வைத்து அமைக்கப் பட்டிருப்பது போல இச் சிற்பங்கள் இல்லை. முழு மனித உருவங்களாகவே சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக்கால் முனிவரது வீரலின் நகப்பகுதிகள் மட்டும் முலியின் வளைந்த நகங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனையும் கூர்ந்து கவனித்தால் மட்டுமே உணரமுடியும் இந்த அமைப்பு மதுரை மீனாட்சி அம்மன் ஆயிரங்கால் மண்டபத்துப் புலிக்கால் முனிவரின் காலவீரல்கள் முலியின் வீரல்களாகக் காட்டப்பட்டிருப்பதற்கு அடுத்த வளர்ச்சி வளமாம். பாம்புக் கால் முனிவர் மனிதக் கால் களுடனேயே சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஐந்துதலையை பாம்பு அடைக்கக்கூடப் போல அமைவு இடுப்பில் இருசுற்றைச் சுற்றி முதுகுப்புறமாகப் பட்டிந்து முனிவரின் தலைக்குமேலே தாது ஐந்து தலைகளையும் குடைபோலக் கவிழ்த்திருக்கிறது. அதன் வால்பகுதி முன்பக்கமாக முனிவரின் வலது தொடையைத் தொட்டிருக்கிறது. இந்த வகைச் சித்தரிப்பு சமணத் திருத்தர்கள் கூளிகவதாதிக் உருவமையையே நினைவு படுத்தும் சமணத்திருவுருவைக் கண்டு படைத்ததா சிறப்பின் கற்பனை வளத்தில் படைத்ததா என்பது சிந்திப்பதற்குரியது.

பாம்பை முகமண்டபத்துடன் கூடிய கோயிலைக் கட்டுவதற்கு காரணமானவர்களைக் கட்டுகிற வகையில் சிலரது உருவங்களும் முனிவரது உருவங்களையிடச் சிறிய அளவில் மண்டபத்துக்களில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புலிக்கால் முனிவரைச் சித்திரித்திருக்கும் தூணின் தெற்குப் பக்கத்தில் கைகளைக் கூப்பி வணங்குகின்ற நிலையில் ஒரு குறுநிலத் தலைவனின் உருவம் புண்டரீச் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. வேலைப்பாட்டுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து அரைக்கல்-சபடும், இடுப்பின் இடப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் குறுவாளும் அனைன ஒரு பாளையக்காரன் தகுதியை பெற்றவனாக நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும். வலக் கரத்தில் உள்ள கங்கணம் தோள்களில் ஷரத்திருக்கும் ஷாதுவளைபங்கனி, மார்பில் புறளும் ஆரங்கனி அனைத்தும் அவனது பாளையக்காரத்தனத்தை உறுதி செய்யும். பாம்புக்கால் முனிவரைச் சித்திரித்திருக்கும் தூணின் வடக்குப் பக்கத்திலே இரண்டு உருவங்கள் கைகளைக் கூப்பி வணங்குகின்ற நிலையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களில் ஒருவரது உருவம் பெரியதாகவும், மற்றவரது உருவம் பெரிய உருவத்தின் வயிற்றுப் பகுதி வரைக்குமளவு உயரத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களது உருவம் மதிப்பீடு பக்கத்து புலிக்கால் முனிவர் தூணில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும் பாளையக்காரனது உருவத்தைவிட அளவில் பெரியதாக இருப்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

முகமண்டபத்தில் தெற்குப் பகுதியில் உள்ள, உள் வரிசையின் கடைசித் தூணின் ஒரு சதுரத்தில் ஷரத்திருக்கும் கண்ணப்பநாயனரின் உருவம் இம் மண்டபத்தில் உள்ள குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு சிற்பமாகும். இவ்வகை தூடன் கண்ணப்பநாயனார் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறார். முன்று வளைவுகளுடன் நின்று நிலையில் உள்ள கண்ணப்பநாயனாரின் வலத் தோளில் வில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரது வலக் கரத்திலும் இடக் கரத்திலும் இறைவனை வழிபடுவதற்காகக் கொண்டு வந்த பொருள்கள் இருக்கின்றன.

திருச்சுழி சித்திரச் சிற்றுவன்

அனுப்பத்தோட்டை வட்டம் திருச்சுழிக்கிராமத்தில் உள்ள திருவிடைநூதர் கோயிலில் உள்ள நாயக்கர் பாணர் சிற்பங்களில்

குறிப்பிடத்தக்கவைவாக மிக நேர்த்தியாகச் செதுக்கப்பட்ட சில சித்திரச் சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. இவை பட்டுப்பூனைகளின் கறைகளில் பேசுத்தக்க வடிவங்களில் பெரும் அழகுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோயிலின் மூலமுனையிலுக்கு முன்பாக உள்ள மண்டபத்தில் மூலவனுக்கு மேலே, கர்தானம் பரப்பு போடப்பட்டுள்ள குறுக்குக் கல்லட்டங்களின் (Beams) கீழ்ப்பகுதியில் சிறந்த சித்திரச் சிற்பங்கள் கீறப்பட்டுள்ளன.

ஒரு சிற்பத் தொகுதியில் நடுவில், விசயநகர நாயக்கர் படைப்புகளில் அதிகமாக இடம்பெறும் அனுமன் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரது வளைப்போல, அவரது இருபக்கங்களிலும் கருள்வனையங்களாகச் செல்லும் கொடித்தளிர் வளையங்கள் ஒப்பொன்றிருந்தாலும் ஒரு நடன உருவம் சித்திரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வடிவமைப்புக் கங்கர் மற்றும் ஒய்சன் படைப்புகளில் செதுக்கியதாகக் காணப்படும் சித்திரியை நினைவிடும் வகையில் இருக்கிறது. இரு மயில்களை மையமாக வைத்து செதுக்கப்பட்டுள்ள மூன்று சிற்பத் தொகுதிகளும், நாமன மண்களை கோட்டுமுடிப்புடனாக வரிசை அமைத்திருக்கும் சிற்பக்கட்டிடம் அழகுணர்வின் சிறந்த வெளிப்பாடுகளாக விளங்குகின்றன.

விநாயகர் மாவட்டத் திருக்கோயில்களில் பொதுவாகக் காணப்படுவது போன்று இங்கும் மண்டபத்தூண்கள் கிளைப்பகுதிகள் கொண்ட கூட்டுத் தூண்களாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தூண்கள் ஒரு பக்கத்தில் யானையின் உருவம் பெரிய அளவிலும், மற்றப் பக்கங்களில் பல்வேறு சிற்ப உருவங்களும் அடிய தூண்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிலதூண்களில் யானை, சிங்கம் போன்ற பெரிய உருவங்களுக்குப் பதிலாக மனித உருவங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. சிலதூண்களில் பழங்காலத்துச் சீனர்களின் தொங்கு மீனையின, வள்ளி வீரர்கள், பல்வேறு திணைகளில் வள்ள மற்றும் கேடயங்கள் போன்ற போர்கருவிகளுடன் சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளனர். இத்தச் சிற்பங்கள் நாயக்கர் காலத்துப் போர்க்கருவிகளை அறிய விதும்புவிவர்க்குப் பண செப்திகளைத் தெரிவிக்கும்.

கருவறை வெளிக்கள்களில் அலங்காரமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள சிற்ப வேலைப்பாடுகள், விசயநகர-நாயக்கர் கோயில் கட்டட

அமைப்பை அதன் முக்கியக் கூறுகளுடன் விவகாரிக் கூறுதற்கு வகையில் உள்ளன. இங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள தூண் வடிவ அமைப்புகள் (Pillars) மண்டபத்தில் உள்ள தூண்களின் வடிவமைப்பு பற்றி மாறுபட்டிருப்பதைக் கவனலாம். கூவரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தேவமாடம் (தேவக்கோட்டம்) மாடம் (பஞ்சரம்), சூடமாடம் (கும்பபஞ்சரம்) ஆகிய அமைப்புகளை ஓட்டியும் அடுத்தும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தூண் வடிவ அமைப்புகள் சோழர் கால வழக்கைப் பின்பற்றிப் பலகை, இதழ், தடி, கலசம் போன்ற பகுதிகளைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் வகையில் இதழை ஓட்டி அமைத்திருக்கும் முனைப்பகுதி இக் கட்டமைப்பு விசயமாக- நாயக்கர் காலத்துப் பாணியைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டிருப்பது எப்பதைத் தெரிவித்து விடுகிறது.

திருவிர்வித்தூர் கோயில் சிற்பங்கள்

திருவிர்வித்தூர் நரசியார் திருக்கோயில் பாடல் பெற்றார் சிறந்து விளங்கும் 108 எண்ணத்திற்குக்கோயில்களில் சிறந்த ஒன்றாகும். இக் கோயில் இரு பெரும்பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கிறது. இக் கோயில் வளாகத்தில் வடகிழக்கில் வடபத்தராயிக் கோயிலும், தென்மேற்கில் நரசியார் கோயிலும் ஆக இரு கோயில்கள் உள்ளன. தமிழக அரசின் சின்னமாக விளங்கும் கோபுரம், வடபத்தராயி திருக்கோயிலின் இராசகோபுரமாகும். 196 அடி உயரமுள்ள இக் கோபுரம், அணிகலன்கள் எவ்வளவு ஜீயர் முன்னின்று கட்டிய திருவரங்கக் கோயில் கோபுரம் கட்டும்வரை, தமிழ்நாட்டின் மிக உயரமான கோபுரம் என்ற பெருமை பெற்றிருந்தது. தற்போது இரண்டாவது உயரமான கோபுரமாக விளங்குகிறது. 196 அடி உயரமுள்ள இக் கோபுரத்தின் அகலம் தென்மேற்காக 120 அடியும் கிழக்கு மேற்காக 82 அடியும் கொண்டுள்ளது. அகலமும் உயரமும் ஏறத்தாழ 3:3.2 என்ற விகிதத்தில் உள்ளதால் கோபுரத்தைத் தேயில் பார்க்கும் போது அதன் உயரம் அதிகமாகத் தோன்றுவதில்லை.

கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டில் பெரியாழ்வாரும் அனாத் திருமகள் ஆண்டாறும் வழிபட்ட இக் கோயில் பாண்டியக் காலத்தொட்டுப் பல்வேறு மன்னர்களால் திருப்பணிகள் பலச் செய்யப்பட்டக் கோயிலாகும். விசய நகர காலத்தில் கந்தரத் தோளுடைய மாவலி

வானாதிராயன் என்றகுறுநிலத்தனனின் இகலோயிலுக்கு பலதிரப்பனிகள் செய்திருக்கிறான். அருந்தம் பிறகு மதுரை நாயக்க அரசர்கள், குறிப்பாகத் திருமலை நாயக்கர் காலத்துச் சிறுநாசர்கள் பலதிரப்பனிகளை செய்திருக்கின்றனர். கலயாண மண்டபம், கொடிமரம் இருக்கும் மண்டபம் ஆகியவற்றில் உள்ள தூண் சிற்பங்கள் நாயக்கர் பாணிச் சிற்பங்களாகும்.

ஆண்டவர் சன்னதிக்குமுன்னே ஊஞ்சல் மேடை உள்ளது. இங்குள்ள மண்டபத்தில் முண்டக்கத்தில் இருமுனைப் பகுதிகளிலும் உள்ள தூண்களில் திருமலை நாயக்கரும் அவரது சகோதரரும் அவர்களுடைய அரசியர்களுடன் உருவச் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளனர். தற்போது இச் சினைகளுடைய தூணிற்றும் சினைகளுக்கும் பித்தனைக் கலசம் பொத்தி இருப்பதால் கலையில் ஷட்தூள் சிற்ப வேலைப்பாடுகளை முழுமையாகப் பாத்து இரிக்க முடியாது. எனினும் ஒட்டு மொத்தத்தில் அவற்றின் அமைப்புமுறை மடவர் வணகம் கோயில் மண்டபத்தில் உள்ள சினைகளின் அமைப்பிற்குப் பெருமளவிற்கு ஒத்திருக்கின்றன.

ஏகாதசி மண்டபம், கண்ணடி மானிக்கக்கு முன்னே உள்ள மண்டபத்தில் வரிசைக்கு நான்கு வீதம் எட்டுச் சிற்பத் தூண்கள் உள்ளன. இவற்றில் நான்கு சிற்பங்கள் வீரர்களின் உருவங்களாக, மீள், வளர் போன்ற கருவிகளை ஏந்திய நிலையில் சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளன. மீதி நான்கு உருவங்களில் இரண்டு மகாபாரதத்தில் கதை நாயக்களான காணனையும் அருச்சுனனையும் சித்திரித்து காட்டுகின்றன. காணன் அவனது நாக பாணத்தை வல்கையில் ஏந்தியிருக்கிறான். உயர்த்திய இடக்கையில் வில்லைப் பற்றியிருக்கிறான். அவனுக்கு மேல் ஏறிப்போன தூணில் அருச்சுனனின் உருவை சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. அருச்சுனனது வலகையில் பாகபதம் உள்ளது. உயர்த்திய இடக்கையில் காணனும் உள்ளது. தன் இருந்து பாகபதத்தைப் பெற்றதைச் சித்திரிக்கும் வகையில் அருச்சுனனின் உருவம் தாடியின் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. காணனின் கையில் உள்ள நாக பாணத்தைக் கொண்டு காணனை அறிய முடியலாமே. காணனுக்கு ஏதிரே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் உருவம், விஷ்ணு என இருக்கும் விஷ்ணு நினைகளில் நாம் அருச்சுனனை அடையாளம் காணுகிறோம். இவ் விருவின் கீட்டகங்குகுகும்

பின்னாலாகக் காட்டப்பட்டுள்ள அலங்காரச் சித்திரிப்பு வேறான கதவளி ஆட்டக்காரர்கள் அணிந்துகொள்ளும் கிரீடங்களின் பக்கவாட்டுச் சித்திரிப்புகளுக்கு ஒத்ததாக இருப்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும். தவிர்த்துத் தெருக்கத்துக் கலைஞர்கள் கூட இததனைய கிரீடங்களை அணிவதும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதனை வைத்துப் பாக்கையில் இததனைய கதாபாத்திரங்கள், அக்காலத்துக் கூத்துக்கலைஞர்களின் ஒப்பனைபோடு ஷட்கம்பட்டனவே என்ற கருத்தோட்டத்தை தோற்றுவிக்கும்.

மற்ற இரு தூண்களில் ஒன்றில் மண்மதனும் மற்றொன்றில் இரதீயும் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மண்மதன் தன் தேரில் நிற்கும் வகையில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவனது வலகை கை முன்வை மலர்மலர் விரல்களில் பிடித்திருக்கிறது. இடக் கை நீண்ட கரும்பு விலையைப் பற்றியிருக்கிறது. கரும்பு விலைவிற்கு மலர்நாண் பூட்டப் பட்டிருக்கிறது. மண்மதன் சிறந்த அணிமணிகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கிறான். புன்னகை தவறும் முகத்தின் அழகை தெளித்த மீசையும் கூரான மூக்கும் மேலும் உயர்த்துகின்றன. நீண்ட அகலது கிரீடம் சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மண்மதன் தூணுக்கு மேல் எதிரே உட்கார் தூணில் இரதீயின் சிற்பம் உட்காந்து இரதீ அன்ன வாகனத்தில் அமர்ந்த நிலையில் சிற்பம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வலக் காலை மடக்கி அன்னத்தின்மீது ஈன்றி, இடக்காலை சேணத்தில் வைத்த நிலையில் இரதீயின் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சூதினா சாணி செய்யும் உருவத்தை உடைய சிற்பங்களில் காட்டப்படும் சேணம் இங்கே அன்ன வாகனத்திற்குக் காட்டப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இடப் பக்கத்தில் சேணத்தை அமைத்த சிற்ப வலப் பக்கத்திலும் அதை அமைக்கவில்லை. கல்லின் அளவும் அமைப்பும் கலைஞனின் செயல்பாட்டை எவ்வாறு பாதிக்கணம் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். கல்லின் கண்பரிமாணமும், சிலையின் கட்டமைப்பும் ஒத்திசைவாகப் போகையில் சரிபாண விகிதத்தில் உருவங்கள் அமைகின்றன. சற்றே வளைத்து நிற்கும் வகையில் இரதீயின் வாகனமான அன்னத்தைச் சொதுக்கியிருக்கும் இச் சிற்ப அமைப்பில், மடக்கிய வலக்கால் முட்டையும், சேணத்தில் பொருத்தியிருக்கும் இடக் கால் பாத்திரமும் இடையே உருவாகியுள்ள நேர்க்கோட்டுப் பாளையின் ஊடுருவிச்

செல்லும் வகையில் சேணத்தை அமைத்தல் எரியான பதீர்ப்பணத்தை (Balanced Distribution) பாதிக்கும் என்பதால் இடப் பக்கம் சேணம் அமைக்கப்படவில்லை என்பதை உணரத் போலு சிறப்பின் சிறப்பையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

கொடிமரத்தை ஒட்டி அமைந்துள்ள தூண்களிலும் நல்ல சிற்பங்கள் உள்ளன. பக்கத்திற்கு ஒன்பதாக இரு பக்கங்களிலும் 18 தூண்கள் இருக்கின்றன இவற்றில் நான்கு தூண்கள் யானி உருவங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன நான்கு தூண்கள் கொடிக்கருத்து மற்றும் மலர் சிவகாசிப்பு வேண்டியாடுகளை மட்டும் பெற்றநிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய பத்து தூண்களிலும் உருவங்கள் உள்ளன இவற்றுள் இரண்டு சிற்பங்கள் திருமாவின் இரு நிலைகளைக் காட்டுகின்றன. ஒன்று குடினாடும் வேணுகோபாலனைச் சித்திரிக்கிறது ஏனையது தூண் சிற்பங்களில் நரம்பிசைக் கருவியை மீட்டும் பெண்ணைச் சித்திரிக்கும் சிற்பம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நின்றநிலையில், இடக் கையில் இசைக் கருவியை பிடித்துக்கொண்டு வலக் கையில் மீட்டுவது மேலச் சிற்பம் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச் சிற்பத்தில் காட்டியுள்ள நரம்பிசைக் கருவியாகிய வீணைக்கு இரண்டு குடங்கள் இருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். இரண்டு குடம் அல்லது ஒரு குடத்துடன் அமைந்த வீணை வடிவப்பகுதியைச் சேர்த்து பாலி சிற்பங்களில் காணப்படுவதாக முனைவர் ஜி.எச். தச்சேகர் தமது பிபூசிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டில் இவ் இந்தியன் எக்சல்பென்ஸ் என்ற நூலில் குறிப்பிடுவர். தமிழ்நாட்டில் திருவரங்கம் கோயில் லளாகத்தில் அமைந்துள்ள வேணுகோபால சன்னதியின் வெளிச் சுலரில் சித்திரித்துள்ள பெண்கள் சிற்பத்தில் ஒன்று திருவீரப்பித்துடன் பெண் இசைக்கும் வீணையைப் போன்ற வீணையை கைத்துக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வட இந்தியாவில் உதயபுர் கோயில் சிற்பங்களிலும் இத்தகைய இரண்டு குடங்களைக் கொண்ட வீணையைக் காணலாம். தொடக்கக் காலத்தில் தோன்றிய கின்னரி வீணையிலிருந்து வளர்ந்த இசைக் கருவி இவ் வீணை எனலாம்.

வ.உ.அர் வளகத்து உருவர் சிற்பங்கள்:

திருவில்லிபுத்தூர் நாகர்ப்பாள (ஆண்டாள) திருக்கோயிலுக்குச் சுமார் 1 கி.மீ. தொலைவில், மடவார் லளாகம் என்ற பகுதியில் வைத்தியநாதசுவாமி என்ற சிவன் கோயில் இருக்கிறது. அத்தாரும்

சேரமனலும் இக் கோயிலில் உள்ள இறைவனை வழிபட்டதாகக் கூறுவார்கள் இக் கோயில் மண்டபத்தில் மிகச் சிறந்த நாயக்கர் கால உருவச்சிலைகள் (Portrait Sculptures) இருக்கின்றன. மதுரைத் திருமலைநாயக்கர், அவரது சகோதரர் ஆகிய இருவரது உருவங்கள அவர்களது தேவிமங்களுடன் எதிர் எதிராக அமைத்த இரு தூண்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தூணின் நான்கு பக்கங்களில் மூன்று பக்கங்கள் உருவர் சிலைகள் அமைக்கப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் திருமலை நாயக்கர் உருவம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் இரு பக்கவாட்டுப் பகுதிகளில் அவரது இரண்டு இரானிகளும் பக்கத்திற்கு ஒருவராகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களது உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் பக்கங்களில், நடுத்தூண் கால்பகுதியிலிருந்து முன்னோக்கி மேடையமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மேடையில் திருமலை நாயக்கரும் அவரது இரானியரும், இறைவனைக் கைகூப்பித் தொழுகின்ற நிலையில் உருவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சிற்பத் தொகுதித் தூணுக்கு மேல் வந்தே இதே போன்று திருமலை நாயக்கரின் சகோதரர் அவரது இரு இரானியர் ஆகியோர் உருவங்களுடன் வனப்புற வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கோயில் வட்டாரத்தில் தொன்றுதொட்டு வழங்குவதும் செவிவழிச் செய்தியின்படி திருமலை நாயக்கர் வயிற்று வலியால் துண்டிற்றிருத்ததாகவும், 48 நாட்கள் இக் கோயிலில் தங்கி இறைவனை வழிபட்டு கோயில் தொல்லையில் இருந்து திருமலை நாயக்கர் விடுபட்டதாகவும் கூறுவார்கள். வயிற்று வலியிலிருந்து மீட்ட வைத்தியநாதசுவாமிக்கு திருமலை நாயக்கர் பரதிரூபணிகள் செய்ததாகக் கூறுவார்கள். அன்னது திருப்பணிகள் செய்த போது அவருடையதும் அவரது சகோதரருடையதுமான சிற்பங்களும் அமைக்கப்பட்டன என்பது.

பல்லவர் காலத்தில் சூடணர கல்படைப்புச் சிற்பங்களாகவும், சோழர்கள் காலத்தில் படிமங்களாகவும் உருவர் சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. விசயநகரத்தவர் காலத்தில் உலோகப் படிமங்களாகவும் கற்சிற்பங்களாகவும் உருவச்சிற்பங்கள் உருவாகப்ப

மட்டை. விசயநகர மன்னர்களில் மிகச் சிறந்தவராக விளங்கிய கிருட்டிண தேவராயரின் திருஉருவச்சிற்பம் உலோகத்திலும் கல்லிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பதி வேங்கடாசுவதி கோயிலில் கிருட்டிண தேவராயரும் அவரது இராணிகளாகிய திருமலாதேவி, சிக்னமா தேவி ஆகியோரது உருவங்களும் இறைவனை வணங்குகின்ற வகையில் இருக்கக்கூடியும் இன்னத்துக் கும்பிதில் திருமலையில் செய்த உலோகப்படிமங்கள் உள்ளன. மிக உயர்ந்த கலைநயத்துடன் செய்யப்பட்ட இந்த உலோகப்படிமங்கள் கவுசக்கடுகளாக (Ropovasser works) செய்யப்பட்டவை. முன்பகுதி பின்பகுதி என இருபகுதிகளையும் தனித்தனியே செய்து, அவற்றை மிக நுட்பமான வகையில் இணைத்திருக்கின்றன. சிதம்பரம் ஷக்ருக் கோபுரத்தில் உள்ள ஒரு மடத்தில் கிருட்டிண தேவராயரின் திருஉருவ கற்சிலை ஒன்று இருக்கிறது. கிருட்டிண தேவராயரைப் பின்பற்றி திருமலைராயர் முதலாம் செங்கடர் உருவங்களும் செய்யப்பட்டன. ஆனால் நாயக்கர்வர் காலத்தில் திருஉருவச் சிலைகளைக் கல்லில் ஷக்ருகம் முறை அதிக அளவில் மேற் கொள்ளப்பட்டது. அதிலும் குறிப்பாக மதுரைத் திருமலைராயர்கள் காலத்தில் இம்மாதிரி உச்ச நிலையை அடைந்தது என்பதாம். மதுரை சுத்தேரகலர் திருக்கோயிலுக்கு முன்பக்கம் உள்ள புது மணிபுத்தில் தம்முடைய உருவத்தையும் அவருக்கு முன்னால் ஆட்சி செய்த மதுரை நாயக்கர் மன்னர்களின் உருவங்களையும் அவர்களுடைய மனைவியர்களுடன் நல்லதான் சிற்பங்களாக அமைத்திருக்கிறார். இதனை ஒட்டித் திருமலை நாயக்கரின் உருவச்சிற்பங்கள் பல இடங்களில் படைக்கப்பட்டன. ஆரவ் கோயில், திருப்பரங்குன்றம், திருவரங்கம், திருவிர்லிபுத்தூர் ஆகிய இடங்களிலும் திருமலை நாயக்கரின் உருவச்சிற்பம் அவரது மனைவியருடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

மடவர் வளாகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள திருமலை நாயக்கர் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினரின் திருஉருவச் சிற்பங்கள் நாயக்கர் காலத்தில் படைக்கப்பட்ட கலை நாயக்க படைப்புகளாகும். இங்கே மன்னர் மற்றும் இராணிகள் உருவங்கள் முழுச் சிற்பங்களாக ஷக்கப்பட்டிருக்கும். மேத்தி பார்த்து பார்த்துப் விடப்பதற்குரியது. இங்கும் மற்ற இடங்களில் உள்ள உருவச்சிற்பங்களிலும் காணப்படும் அணிமணி ஆடை வகைகள் ஒரேவிதமாகச் சித்திரித்திருப்பது

குறிப்பிடத்தக்கது மன்னர் இது இரானியருக்கும் உன்ன அருதலுற்று வேறுபாட்டை அச் சினைகளின் உயர் வேறுபாட்டால் சிற்பி தெரிவித்திருக்கிறான். மன்னர் பூணூல் போன்ற முத்துவடங்களை இடத்தோளின் வழியாகச் செல்வது போன்ற அணிந்து கொள்வதைப் போல, மன்னர் மன்னனியரும் பூணூல் போன்ற முத்துவடங்களை அணிவது வழக்கு இச் சிற்பங்களிலும் காணப்படுகிறது.

ஒரு பெரும் கற்பனையில் செலுக்கப்பட்டுள்ள இச் சிற்பத் தொகுதிகளின் ஒவ்வொரு சினைவும் தூணிலிருந்து எழுந்து வந்தது போன்று செலுக்கப்பட்டுள்ளது. தூணின் நடுக்கம்பத்தோடு மிகக் குறைந்த அளவே ஒட்டிய நிலையில் சினைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பாங்கு பெரிதும் விபக்கத்தக்கதாகும். திருமலை நாயக்கரின் இரானிகள் அணித்திருக்கும் புடவை, அணிமணிகள் ஒரேவிதமாக, அழகர் கோயில் சிற்பங்களிலும் இச் சிற்பங்களிலும் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குறிப்பாகப் புடவையில் கீழ்ப்பகுதி, இறுபதங்களுக்கிடையே விசிறி வெகுவமாக காட்டப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அமைப்பு திருப்பதிக் கோயிலில் உள்ள கிருட்டிண தேவராயரின் தேவியர்களின் சினைகளிலும் சித்திரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து தொடர்ச்சியாக விசயநகரநாயக்க அரசரின் தேவிமார்களை சித்திரிக்கும் உருவங்களில் இவ் வேணப்பாடு காட்டப்பட்டு வந்திருக்கிறது. நாயக்கர்கள் காலத்தில் இத்தகைய உருவச்சினைகளுக்கு வண்ணம் பூசி அழகுபடுத்தும் வழக்கு நிலவியிருந்தது எனத் தெரிகிறது. இந்த வழக்குச் சென்ற நூற்றாண்டின் தொடக்கம்வரை தொடர்ந்திருந்தது என்பதைச் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வெளிவந்த பேண்ட்ரப்ட் கண்டர்ஸ் ஆப் சவுத் இந்தியா என்ற தூவில் வெளியீட்டுள்ள நிறுபுத்தால் அறிவித்தோம். ஆனால் தற்போது இச் சினைகள் அந்த வண்ணப் பூசுகளை ஒதுமின்றியே காட்சியளிக்கவிழ்வு மடவா வளாகத்துத் திருமலை நாயக்கர் குடும்பத்தினரின் இந்த உருவச்சினைகள் நாயக்கர் காலச் சிற்பக்கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் என்பதில் ஐயமில்லை.

பாப்பனம் முகமண்டபம்

பாம்புக்கால்மூனிலவர்
(பதஞ்சலி)

புலிக்கால்மூனிலவர்
(வியாக்கரபாதர்)

பெரிய நகரப் பேரகாசனம்

பேரகாசனம் (City)

குடகாடம் (குடம் பஞ்சாம்)

சித்திர சிற்பங்கள்
திருமேனி நாதர் திருக்கோயில்
திருச்சுழி

கண்ணன்

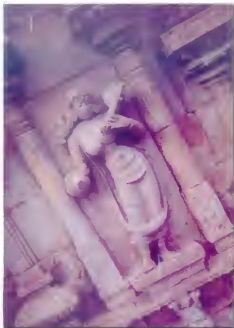
நாச்சியார் திருக்கோயில், திருவில்லிப்புத்தூர்

திருமலைநாயக்கர் தேவியகூடம்
நாச்சியார் திருக்கோயில், திருவில்லிப்புத்தூர்

திருமலைநாயக்கர் சகோதரர் தேவியருடன்
நாச்சியார் திருக்கோயில், திருவில்லிப்புத்தூர்

வீணைப்பெண்
வேணுகோபாலர் சன்னதி திருவரங்கம், திருச்சி

வீணைப் பெண்
நாச்சியார் திருக்கோயில், திருவில்லிபுத்தூர்

திருமலைநாயக்கர்
தேவியருடன்
மடவார்வளாகம்

திருமலைநாயக்கரின்
சகோதரர்
தேவியருடன்
மடவார்வளாகம்

திருமனல நாயக்கரின் தேவியர்
மடவார்வளாகம், திருவில்லிபுத்தூர்

சிளிப்பெண்
திருவரங்கம்

திலகமிடும் பெண்
வேலூர்

திருமலைநாயக்கர்
சோதரரின் தேவி,
மடவார்வளாகம்